

พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2521

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2521

เป็นปีที่ 33 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2521

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

เยาวชน หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี

คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ผู้ซึ่งนายรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการกีฬาแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา 5 คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอนโยบายและความเห็นเกี่ยวกับเยาวชนต่อคณะรัฐมนตรี

(2) พิจารณากำหนดแผนหลักเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนในด้านต่าง ๆ ทั้งส่วนของรัฐและเอกชน ให้สอดคล้องกับนโยบายเยาวชนแห่งชาติ

(3) พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติตามนโยบายในการทำโครงการ หรือแผนงานเกี่ยวกับเยาวชน ตลอดจนการประสานงาน ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามโครงการและแผนงานนั้น

(4) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการแผนงาน หรือโครงการของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับเยาวชน

(5) เสนอรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับเยาวชนของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(6) พิจารณาเรื่องอื่นใดเกี่ยวกับเยาวชนตามที่คณะรัฐมนตรีขอให้พิจารณา

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการอาจมอบให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอมายังคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาคำเนินการต่อไปก็ได้

มาตรา 6 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 7 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 6 กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งซ่อมหรือแต่งตั้งเพิ่มอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการอื่น

มาตรา 8 ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการที่มาประชุมคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา 9 การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 10 คณะกรรมการจะตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา 11 ให้นำมาตรา 8 และมาตรา 9 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 12 ให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ
- (2) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (3) รวบรวม ศึกษา และวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับเยาวชนเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาเยาวชน ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเยาวชน
- (4) จัดทำโครงการและแผนงานส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนในด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ตลอดจนการฝึกอบรมวิชาชีพแขนงต่าง ๆ
- (5) จัดทำโครงการและแผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเยาวชนในด้านต่าง ๆ
- (6) ริเริ่มและเร่งรัดให้มีการส่งเสริมกิจกรรมของเยาวชนที่จะเป็นประโยชน์ในการกีฬา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของประเทศ
- (7) จัดให้มีการฝึกอบรมผู้ซึ่งจะทำงานด้านเยาวชน ตลอดจนส่งเสริมและร่วมมือกับเอกชนในการฝึกอบรมบุคคลดังกล่าว
- (8) ให้การสนับสนุนกิจการของเยาวชนตามโครงการที่เอกชนเสนอ
- (9) ร่วมมือและประสานงานกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนในการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับเยาวชน
- (10) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์งานและกิจการเกี่ยวกับเยาวชน
- (11) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงาน และโครงการเยาวชนแห่งชาติ และรายงานให้คณะกรรมการทราบ

มาตรา 13 ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติมีหน้าที่บังคับบัญชา ควบคุม และดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ และให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการ

มาตรา 14 คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ อาจเชิญบุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็นหรือคำแนะนำได้ และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงหรือเพื่อสำรวจกิจการใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อเยาวชนได้

มาตรา 15 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกเพื่อขอให้บุคคลใด ๆ ให้ข้อมูล ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือตอบข้อซักถามเกี่ยวกับเยาวชน ในการนี้บุคคลนั้นต้องให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่โดยสมควร

มาตรา 16 ในการปฏิบัติกรตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 17 ผู้ใดไม่ให้ข้อมูล ชี้แจงข้อเท็จจริง หรือตอบข้อซักถามเกี่ยวกับเยาวชนหรือให้ข้อมูล ชี้แจงข้อเท็จจริง หรือตอบข้อซักถามดังกล่าว โดยรู้ว่าเป็นเท็จ หรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา 15 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 18 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากเยาวชนของประเทศไทยมีจำนวนถึงร้อยละหกสิบของประชากรทั้งหมด ดังนั้น เยาวชนจึงเป็นชนกลุ่มใหญ่ที่รัฐควรให้ความสนใจและสนับสนุนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้เยาวชนของชาติเป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาพร้อมที่จะเป็นพลังรับช่วงหน้าที่ในการสร้างสรรค์สังคมและพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าสืบไป แต่โดยที่ปัจจุบันมีหน่วยงานของทางราชการและเอกชนเป็นจำนวนมากที่ต่างก็ดำเนินงานด้านเยาวชนในสาขาต่าง ๆ ซึ่งถ้าได้มีการประสานงานกันเป็นอย่างดีแล้ว จะสามารถช่วยกันดำเนินงานในด้านนี้ไปสู่เป้าหมายที่มุ่งประสงค์ได้โดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในการนี้สมควรมีองค์กรสำหรับทำหน้าที่วางแผน ประสานงาน กำกับดูแลและติดตามประเมินผลในการดำเนินงานส่งเสริมกิจการเยาวชนดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น